

flaget i saa Henseende, som ogsaa de oprindelige Forslagsstillere have anbefalet, er correct, er jo en Selvfølge.

Jessen: Jeg vil tillade mig at bemærke, at jeg er ganske enig med denærede Minister i, at der ikke tilkommer eller bør tilkomme Communalbestyrelsen Beslutningsmyndighed med Hensyn til Skattnormerne. Jeg troer heller ikke at have sagt dette, men kun at have sagt, at der vil være en større Frihed for Communalbestyrelserne, naar de i deres Forslagsret ikke ere bundne til at unddrage Fordeling paa Grundtaxten i saadanne Tilfælde, hvor en saadan Fordeling efter de særlige Forhold maatte være ussfuldig; det er denne Frihed i Forslagsretten, men ikke i Beslutningsmyndigheden, jeg har tilbadt mig at omtale.

Mathiasen: Jeg kan ikke andet end takke den ærede Indenrigsminister for den Udtalelse, hvormed han har støttet Forslaget, at det i og for sig er rigtigt, at de communale Afgifter lignede efter de særlige locale Forhold, og jeg tør haabe, at ikke ret mange af Thingets Medlemmer ville have Frygt for, at give Communalbestyrelserne en saadan Bemyndigelse, som Lovforslaget tilsigter. Til Støtte for et saadant Haab skal jeg tillade mig at oplæse af Tidenden nogle saa Linier, som den forrige Indenrigsminister i forrige Session udtalte i Landsthinget med Hensyn til nærværende Lovudkast. Efterat Ministeren havde udtalt sig over de betydelige Afvigelser, der finde Sted paa de forskellige Steder, fortsætter han: „Det vilde være noget ængstelig for Regjeringen, dersom den Lovgivende Magt vilde nægte denne Bemyndigelse, der indeholdes i Lovforslaget, fordi det vilde tilkjendegive, at man ikke vilde taale saadanne Afvigelser som Næringskattens Ophævelse, der dog factiifl finder Sted paa flere Steder med Regjeringens Kjendskab, om ikke med dens Minde.“ Efterat Lovforslaget fra Regjeringens Side har fundet en saadan Støtte, tør jeg sikkert haabe, at de ærede Medlemmer ville stemme imod Endringsforslagene og for selve Lovforslaget.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun udtale, at det har været mig kjært, at den ærede

Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Jessen) nu har berigtiget sine Øttringer saaledes, at de nu ikke med den Vægt, hans Ord ellers vilde have, kunne være til Støtte for meget vildfarende Meninger.

J. S. Jesspersen: Efter de Øttringer, der ere faldne fra den høitærede Minister, hvorved han har erkjendt Principet, der ligger til Grund for de under Nr. 1 og 2 stillede Forslag, for at være rigtigt, skal jeg paa egne og Medforslagsstillers Begne tage dem begge tilbage.

Formanden: Maa jeg spørge, om den anden Forslagsstiller ogsaa for sit Vedkommende tager begge Forslagene tilbage.

J. Madsen: Ja!

Formanden: Jeg skal da spørge, om Noget optager de saaledes frafaldne Forslag?

Mørk: Jeg optager Forslaget under Nr. 1.

Formanden: Endringsforslaget under Nr. 1 er saaledes gjenoptaget af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds, medens derimod Endringsforslaget under Nr. 2, er bortfaldet.

Da Ingen yderligere ønskede at høre sig, gik man til Afstemning, hvorved

1) Det af J. S. Jesspersen og Madsen frafaldne, men af Mørk gjenoptagne Forslag:

Efter Ordet „Rigning“ i Lovforslagets 8de Linie udgaaer Følgende: „paa Grundtaxten eller anden Maalestof for Beskatning af faste Eiendomme eller“.

forlæstedes med 74 Stemmer mod 1.

2) Forslag af Christiansen, S. Nielsen og Dresing:

Der tilspies Lovudkastet:

„Det Samme gjælder ogsaa Bjerne: Frederiksberg, Frederiksværk, Silkeborg, Løgstør og Nørresundby, forsaavidt der i samme svares Næringskatt“.

vedtoges eenstemmigt med 84 Stemmer.